

Bóg wieczna światłość

lub na mel.: Kto się w opiekę.

1. Bóg wie-czna świa - tłość, pro - mień - mi zło - te - mi, oz - do - bił
2. Szczę - śli - wy Rzy - mie dwóch Ksia - żąt skro - pio - ny krwią ich czci -

dzień ten świad-ka - mi no - wy - mi. Dwóch A - po - stol - skich Ksia - żąt ko - ro -
go - dną je - steś po - świę - co - ny Nad in - ne mia - sta krew ta Cię wy -

nu - je i grze - sznym dro - gę do nie - ba go - tu - je.
nio - sła za szczyt i chwa - łę wię - kszą ci wy - nio - sła.

lub

2. Uczyciel świata i oddźwierny nieba
Ojcami Rzymu, świat im sądzić trzeba;
Ten przez krzyż, ów przez miecz świat zwyciężają
I chwały wiecznej wieniec odbierają.

3. Szczęśliwy Rzymie, dwóch Książąt skropiony
Krwia ich czcigodną jesteś poświęcony;
Nad inne miasta krew cię ta wyniosła,
Zaszczyt i chwałę większą ci przyniosła.

4. Niech będzie Trójcy świętej chwała wieczna,
Cześć, moc, sławienie i wdzięczność stateczna,
W jedności Bogu wszystkim rządzącemu,
Przez wszystkie wieki Panu jedynemu. Amen.